

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของการวิจัยเรื่อง “ชะตาดธุรกิจและการปฏิบัติของสหกรณ์อิสลามในจังหวัดนราธิวาส” ได้แก่

1. เพื่อศึกษาวิธีการคำนวณชะตาดธุรกิจที่ถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม
2. เพื่อศึกษาวิธีการคำนวณชะตาดของสหกรณ์อิสลามในจังหวัดนราธิวาส
3. เพื่อศึกษาวิธีการแจกจ่ายชะตาดของสหกรณ์อิสลามในจังหวัดนราธิวาสแก่กลุ่มเป้าหมาย

ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้ทราบถึงวิธีการคำนวณชะตาดธุรกิจที่ถูกต้องตามหลักศาสนาอิสลาม
2. ได้ทราบถึงวิธีการคำนวณชะตาดของสหกรณ์อิสลามในจังหวัดนราธิวาส
3. ได้ทราบถึงวิธีการแจกจ่ายชะตาดของสหกรณ์อิสลามในจังหวัดนราธิวาสแก่กลุ่มเป้าหมาย
4. เพิ่มความรู้และประสบการณ์ให้กับผู้วิจัยและเผยแพร่ความรู้ให้แก่สังคม

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยนี้เป็นการศึกษาจากเอกสาร (Documentary Research) รวมกับการศึกษาจากข้อมูลภาคสนาม (Field Study) ซึ่งการศึกษาจากเอกสารนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากอัลกุรอาน อัลกะดีษ ตำราทางวิชาการของบรรดาอุตสาหะในอดีต และตำราของอุตสาหะร่วมสมัย ตลอดจนวิจัย วารสาร บทความและข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์

ส่วนการศึกษาภาคสนาม เป็นการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติของสหกรณ์อิสลามในการดำเนินการชะตาดธุรกิจ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 22 สหกรณ์ ๆ ละ 1 คน รวม 22 คน ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองจำนวน 21 สหกรณ์

และให้ตัวแทนช่วยสัมภาษณ์ จำนวน 1 ห้องรถ ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ บุคคลในบุคคลนี้จากประชาชน รองประธาน ผู้จัดการ เจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจการจะการหรือเครื่องหมายของห้องรถ

สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ที่ผู้จัดการได้สร้างขึ้นเอง เพื่อการวิจัยในครั้งนี้ ภายใต้คำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน แบบสัมภาษณ์นี้ประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับจะการธุรกิจ เช่น การมีคณะกรรมการฝ่ายจะร่องคุณวุฒิ 3 ท่าน แบบสัมภาษณ์นี้ประกอบด้วย ห้องรถ วิธีการคำนวณจะการ การแต่งตั้งผู้รับผิดชอบในการจัดการจะการ ตลอดจนการแยกจ่าย แยกกลุ่มเป้าหมายผู้มีสิทธิรับจะการ เป็นต้น

5.1 สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยดำเนินตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย แยกตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

5.1.1 การคำนวณจะการตามหลักการศาสตร์

วิธีการคำนวณจะการธุรกิจขึ้นอยู่กับลักษณะของการดำเนินธุรกิจ ซึ่งรูปแบบของ การดำเนินธุรกิจนี้แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ ธุรกิจเฉพาะคุณภาพหรือเฉพาะกิจ และธุรกิจที่ดำเนินการเป็นปกติต่อเนื่อง ธุรกิจทั้งสองลักษณะนี้มีวิธีการคำนวณจะการที่แตกต่างกันออก哉

สำหรับธุรกิจเฉพาะคุณภาพหรือเฉพาะกิจ จะไม่ใช้เงื่อนไขการครอบรอบปี กล่าวคือเมื่อขายสินค้าหมดหรือสินค้าสุดคุณภาพแล้ว ให้คำนวณทรัพย์สินธุรกิจทันที โดยรวมทั้งที่เป็นต้นทุน กำไร และสินค้าคงเหลือ หักด้วย ค่าใช้จ่ายในการดำเนินธุรกิจนั้นๆ ส่วนที่เหลือ ถ้าหากทรัพย์สินนั้นมีจำนวนครบพิกัดจะการ ก็ให้จ่ายจะการต่ออย่างละ 2.5

ส่วนธุรกิจที่ดำเนินตามปกติต่อเนื่องนั้น จะต้องยึดหลักครอบปีในการจ่ายจะการ โดยให้เริ่มนับรอบปี เมื่อทรัพย์สินธุรกิจมีจำนวนครบพิกัด เมื่อครอบรอบปีแล้วก็ให้คำนวณจะการ โดยสรุปยอดทรัพย์สินธุรกิจทั้งหมด ทั้งที่เป็นเงินสด เงินฝากต่างๆ ลูกหนี้ที่คาดว่าจะได้รับ สินค้าคงเหลือ หักด้วยค่าใช้จ่ายในการดำเนินการและหนี้สิน แล้วจ่ายจะการต่ออย่างละ 2.5

ทรัพย์สินประเภทลูกหนี้ที่เรียกเก็บได้ยาก เช่น ลูกหนี้ที่เลยเวลาสัญญาการชำระ ลูกหนี้สงสัยจะสูญ และหนี้สูญ ไม่ต้องนำมารวบกับทรัพย์สินที่จะคิดคำนวณจะการ เพราะเป็น ทรัพย์สินที่คาดเดาไม่ได้ว่าจะรับการชำระหรือไม่ หากได้รับชำระคืนในรอบปีใดให้นำมาคิด คำนวณจะการสำหรับรอบปีนั้นๆ เพียงปีเดียว

ทรัพย์สินที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ เช่น อาคารสำนักงาน รถยนต์ที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจ วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือต่างๆ ไม่ต้องนำมาคำนวณจะกิจกรรมธุรกิจ

5.1.2 การคำนวณจะกิจกรรมของสหกรณ์อิสลามในจังหวัดราชวิถี

สรุปผลได้ว่า จากกลุ่มตัวอย่างสหกรณ์อิสลามในจังหวัดราชวิถีทั้งหมด 22 สหกรณ์ สหกรณ์ส่วนใหญ่ไม่จ่ายจะกิจกรรม สหกรณ์ที่จ่ายจะกิจกรรมมีจำนวน 6 สหกรณ์ ได้แก่

1. สหกรณ์อิสลามสุไหงโก-ลก จำกัด
2. สหกรณ์ร้านค้าครูดราสสถาสาม จำกัด
3. สหกรณ์ผู้ใช้น้ำกลุ่มน้ำบางนรา 1 จำกัด
4. สหกรณ์กองทุนสวันยางบ้านบานาโงคุคุง จำกัด
5. สหกรณ์รถยนต์โดยสารขนาดเล็กบานาเจาะ จำกัด
6. สหกรณ์เกษตรบ้านบานมั่นคงค่ารุลอาภานราชวิถี จำกัด

สำหรับด้านวิธีการหรือสูตรการคำนวณจะกิจกรรมที่สหกรณ์อิสลามในจังหวัดราชวิถีใช้ในการคำนวณจะกิจกรรมนี้ ขอสรุปตามวิธีการที่สหกรณ์ทั้ง 6 สหกรณ์ได้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

1. คำนวณโดยใช้สูตร ผลกำไรสุทธิ \times อัตราจะกิจกรรม (2.5%) สหกรณ์ที่ใช้สูตรนี้มีจำนวน 3 สหกรณ์ ได้แก่ สหกรณ์ผู้ใช้น้ำกลุ่มน้ำบางนรา 1 จำกัด สหกรณ์ขนาดเล็กรถยนต์บานาเจาะ จำกัด และสหกรณ์กองทุนสวันยางบานาโงคุคุง จำกัด โดยให้เหตุผลว่า สหกรณ์ยังไม่มีผู้ที่มีความรู้ด้านจะกิจกรรมธุรกิจ และสหกรณ์ยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับทักษะหรือวิธีการคำนวณจะกิจกรรมธุรกิจ สหกรณ์ที่ถูกต้อง สหกรณ์จึงใช้วิธีการคำนวณแบบนี้ไปก่อน สำหรับสหกรณ์กองทุนสวันยางบานาโงคุคุง จำกัด เลือกจ่ายจะกิจกรรม เพียงในอัตรา 1.5% เท่านั้นจากยอดผลกำไรสุทธิค้ายเหตุผลว่าทำให้มีไว้ก่อน ส่วนทรัพย์สินประเภทลูกหนี้ สหกรณ์ผู้ใช้น้ำกลุ่มน้ำบางนรา 1 จำกัดมีความเห็นว่า ยังไม่ต้องนำรวมกับทรัพย์สินที่จะคำนวณจะกิจกรรม เพราะทรัพย์สินนี้อยู่กับลูกหนี้และยังเรียกเก็บไม่ได้ จึงไม่จำเป็นที่จะต้องนำยอดรวมกับทรัพย์สินที่จะคำนวณจะกิจกรรม

2. คำนวณโดยใช้สูตร เงินสด + เงินฝาก + ลูกหนี้ \times อัตราจะกิจกรรม สหกรณ์ที่ใช้สูตรนี้ได้แก่ สหกรณ์อิสลามสุไหงโก-ลก จำกัด

3. เงินสด + เงินฝาก + ลูกหนี้ + สินค้าคงเหลือ \times อัตราจะกิจกรรม (2.5%) สหกรณ์ที่ใช้สูตรนี้ ได้แก่ สหกรณ์ร้านค้าครูดราสสถาสาม จำกัด ในส่วนเฉพาะที่ดำเนินธุรกิจแบบร้านค้า ให้

เหตุผลว่า การคำนวณจะการตั้งรากิจประเพณีร้านค้ามีวิธีการซัคเจนอยู่แล้วในเอกสารทางวิชาการที่ว่าไปของบรรดาอุดมมาอ้มสลิม

4. เงินสด + เงินฝาก + ลูกหนี้ระยะสั้น \times อัตราชาต (2.5%) สาหรับที่ใช้สูตรนี้ได้แก่ สาหรับร้านค้าครัวดารุสسلام จำกัด ในส่วนเฉพาะที่คำนวณแบบขายผ่อนให้แก่ สมาชิก ส่วนทรัพย์สินประเภทดอกเบี้ยเงินฝาก ที่ได้มาจากเงินฝากธนาคาร ซึ่งนับว่าเป็นทรัพย์สินที่ได้มาอย่างไม่ถูกต้องตามหลักการศาสนาอิสลามนั้น สาหรับจะบริจาคให้แก่ส่วนสาธารณทันที เมื่อมีเงินประเกณนี้เข้ามาในบัญชีของสาหรับ ลูกหนี้ระยะยาวไม่จำเป็นที่จะต้องนำมาคำนวณจะก่อผลกระทบอย่างไม่ถึงระยะเวลาการชำระในรอบปีต่อไป ซึ่งจะนำมาคำนวณในรอบปีต่อไป และทางสาหรับก็ได้ศึกษาวิธีการคำนวณจากสาหรับอื่นๆ โดยเฉพาะได้ศึกษาจากสาหรับมุอามะลาต

5. สินทรัพย์หมุนเวียน – หนี้สินหมุนเวียน + เงินรับฝาก – รายการที่ไม่วาญิบจะก่อผลกระทบ \times อัตราชาต (2.5%) ให้เหตุผลว่า สินทรัพย์หมุนเวียนเป็นสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้แก่ สาหรับซึ่งจำเป็นที่จะต้องนำรวมกับทรัพย์สินที่จะคำนวณจะก่อ สำหรับหนี้สินหมุนเวียนเป็นหนี้สินที่สาหรับจำเป็นจะต้องจ่ายคืนแก่เจ้าของทรัพย์สินนั้นๆ จึงไม่ต้องนำรวมเพื่อคำนวณจะก่อ ส่วนเงินที่สมาชิกนำมาฝากเก็บไว้ในสาหรับนั้น เป็นเงินที่สมาชิกสามารถที่จะฝากเข้า หรือถอนออกได้ทุกเมื่อ ก็เป็นอีกส่วนหนึ่งจากหนี้สินหมุนเวียน จึงไม่วาญิบที่จะต้องนำรวมกับ การคำนวณจะก่อ เช่นกัน แต่สำหรับสาหรับที่ใช้สูตรนี้ ให้เหตุผลว่า สมาชิกได้ตกลงให้สาหรับนำจำนวนเงินฝากนั้นมารวมกับการคำนวณจะก่อ สาหรับซึ่งนำยอดเงินส่วนนั้นมารวมกับการคำนวณด้วย ส่วนทรัพย์สินประเพณีที่ไม่วาญิบจะก่อ เช่น ดอกเบี้ยเงินฝาก ไม่วาญิบที่จะต้องนำมาจ่ายจะก่อผลกระทบ เพราะเป็นทรัพย์สินที่ได้มาอย่างไม่ถูกต้องตามหลักการตั้งแต่ต้น จึงจำเป็นที่จะต้องหักออกจากคำนวณจะก่อ

5.1.3 การแยกจ่ายจะก่อของสาหรับอิสลามในจังหวัดราชวิหารแบ่งกลุ่มเป้าหมาย

5.1.3.1 วิธีการแบ่งทรัพย์สินจะก่อ

ด้านวิธีการแบ่งทรัพย์สินจะก่อของสาหรับอิสลามแบ่งกลุ่มเป้าหมายผู้รับจะก่อ สรุปได้ 3 รูปแบบดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการสำรวจผู้มีสิทธิรับจะก่อ แบ่งทรัพย์สินจะก่อให้กับตามจำนวนผู้มีสิทธิรับจะก่อที่ได้สำรวจ

2. แบ่งให้คณะกรรมการแต่ละคนนำทรัพย์สินจะกิจออกจ่ายแก่ผู้มีสิทธิตามที่ตนเองเห็นควร โดยไม่จำกัดจำนวนผู้มีสิทธิ์รับ และไม่กำหนดค่าว่าจะต้องแบ่งเท่าๆ กันหรือไม่อย่างไร

3. คณะกรรมการหกรณ์มอบหมายให้อิมามในหมู่บ้าน ณ ที่ตั้งหกรณ์ ดำเนินการแบ่งทรัพย์สินจะกิจออกจ่ายตามที่อิมามเห็นควร

5.1.3.2 การแจกจ่ายจะกิจให้แก่กลุ่มเป้าหมาย

ด้านการแจกจ่ายจะกิจให้แก่กลุ่มเป้าหมายครบถ้วน ไม่น้อย สรุปได้ว่าหกรณ์อิสลามในจังหวัดนราธิวาส ได้แจกจ่ายแก่กลุ่มนบุคคลผู้รับจะกิจ 7 ประเภท ส่วนผู้รับประเภททางไม่มีบุคคลประเภทนี้ หกรณ์ได้แจกจ่ายแก่ผู้มีสิทธิตามที่หมายได้ โดยไม่น้อยกว่าจะต้องให้ครบแก่ทุกประเภท

5.2 อภิปรายผล

จากข้อค้นพบที่ได้ศึกษาหลักการอิสลามเกี่ยวกับจะกิจธุรกิจตามหลักฐานและเอกสารต่างๆ และศึกษาวิจัยกลุ่มตัวอย่างทั้ง 22 หกรณ์ นั้น ขออภิปรายประเด็นที่สำคัญดังต่อไปนี้

5.2.1 อภิปรายข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง

5.2.1.1 จากวัดดูประสิทธิภาพวิจัย พบว่าหกรณ์อิสลามในจังหวัดนราธิวาส หกรณ์บางแห่งจ่ายจะกิจธุรกิจ หกรณ์อิสลามส่วนใหญ่ไม่จ่ายจะกิจธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับหลักการอิสลามที่กำหนดว่าการจ่ายจะกิจเป็นสิ่งที่瓦ญิบประการหนึ่งในหลักการอิสลามทั้งห้าประการ ทั้งนี้อาจเป็นเพียงสาเหตุดังต่อไปนี้

ก. ทรัพย์สินของหกรณ์ไม่ครบพิกัดจะกิจ กลุ่มตัวอย่างบางกลุ่มได้ให้เหตุผลเช่นนี้ ซึ่งเป็นเหตุผลที่ถูกต้องของการไม่วาญิบจะกิจ เพราะว่าส่วนหนึ่งจากเงื่อนไขการ瓦ญิบจะกิจนั้น จะต้องมีทรัพย์สินครบพิกัดตามที่ศาสนานำได้กำหนดไว้ ดังนั้นหกรณ์ที่มีทรัพย์สินไม่ครบพิกัดจึงไม่จ่ายจะกิจ

ข. ความเข้าใจของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการสหกรณ์อิสลามต่อบทบัญญัติอิสลาม โดยเฉพาะในเรื่องธุรกรรมทางการเงินแบบอิสลามและจะกิจธุรกิจ ซึ่งเห็นได้จากธุรกรรมบางอย่างของหลายสหกรณ์ยังขัดกับหลักการศาสนาอิสลาม เช่น การใช้ระบบดอกเบี้ย ส่วนผลต่อการได้มาของทรัพย์สินด้วยวิธีที่ไม่ถูกต้องตามหลักการอิสลาม ทำให้ไม่ว่าจะในชีวิตประจำตัวในทรัพย์สินนั้นๆ

ค. เป็นการปฏิบัติที่ได้รับสืบทอดมาจากการชุดก่อนๆ ซึ่งไม่มีการจ่ายจะกิจ

ง. ระบบสหกรณ์ที่ขาดด้วยข้อกำหนดประเภทต่างๆ ของประเภทสหกรณ์ทั้ง 7 ประเภทนั้น ยังไม่มีประเภทสหกรณ์อิสลาม ธุรกรรมต่างๆ ของสหกรณ์จึงเป็นไปตามระบบทั่วไปของสหกรณ์แต่ละประเภท คณะกรรมการและสมาชิกสหกรณ์จึงไม่เห็นว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับการจ่ายจะกิจ

5.2.1.2 การใช้อัตราการคำนวณจะกิจ จำนวนร้อยละ 2.5 ของกู้มตัวอย่าง สอดคล้องกับหลักการจะกิจ แต่สหกรณ์ที่ใช้อัตราร้อยละ 1.5 ไม่สอดคล้องกับหลักการจะกิจ เพราะอัตราจะกิจธุรกิจที่ต้องจ่ายตามหลักการนั้น จะต้องจ่ายในอัตราหนึ่งในสี่ของหนึ่งในสิบ ($1/4$ ของ $1/10$) จากทรัพย์สินที่ต้องจ่ายจะกิจ นั้นคือ ร้อยละ 2.5 ของทรัพย์สินที่ต้องจ่ายจะกิจ ระหว่างน้ำ อัชชาอัยลีย์ (Wahbah al-Zuhailiy, 1996 : 2/792) กล่าวว่า สิ่งที่ว่าจะในสิบ คือ หนึ่ง ในสี่ของหนึ่งในสิบ จากมูลค่า เมื่อมีจะกิจเงินและทองตามความเห็นบรรดาอุลามาฯ ท่านอิมามชาฟีอีย (al-Syāfi‘īy, 1990 : 2/68) กล่าวว่า ท่านอุมาร์ เป็น อับดุลอาซีซ ได้เขียนหนังสือให้ท่านเจ้าชีก เป็น ระบุว่า ท่านจงสังเกตผู้ที่เดินผ่านจากบรรดา มุสลิม จนเก็บจากทรัพย์สินการค้า ของพวกเขาก็ท่านเห็น ทุก 40 ดีนาраж จำนวน 1 ดีนาраж จำนวนที่น้อยกว่าก็ให้คิดตามอัตราหนึ่งใน ครบ 20 ดีนาราช ถ้าหากจำนวนน้อยกว่า $1/3$ ดีนาราช งปีล้อยและอย่าเก็บสิ่งใดเลย

5.2.1.3 การนำเฉพาะส่วนผลกำไรสุทธิมาใช้คำนวณจะกิจ ผู้วิจัยเห็นว่าไม่สอดคล้องกับหลักการจะกิจ เพราะทรัพย์สินที่จะนำมาคำนวณจะกิจนั้นจะต้องคิดจากยอดต้นทุนและกำไร ตามความเห็นของอุลามา มุสลิม ที่ได้นำเสนอมาแล้วในบทที่ 2 เช่น คำกล่าวของอัลqađar อะฎูอิวี่ย (al-Qaradhāwiy) ที่อ้างถึง มัญมุน บิน มิอรอนกล่าวว่า เมื่อถึงเวลาที่จะต้องจ่ายจะกิจ จนนับสิ่งที่มีอยู่กับท่านจากจำนวนเงิน และจะประเมินราคานิยมค่าที่เหลืออยู่ และยอดหนึ่งที่ผู้อื่นจะต้องชำระแก่ท่าน (ลูกหนี้) แล้วนำมาหักด้วยจำนวนหนึ่งที่ท่านจะต้องชำระแก่ผู้อื่น (เจ้าหนี้) หลังจากนั้นให้คำนวณจะกิจส่วนที่เหลือจากนั้น

อัลqađar อะฎูอิวี่ย (al-Qaradhāwiy, 1999: 1/333) กล่าวว่า นักธุรกิจมุสลิมนั้น เมื่อถึงเวลาที่จะต้องจ่ายจะกิจ เขายังต้องรวมทรัพย์สินของเข้าทั้งหมด ทั้งที่เป็นต้นทุน กำไร

สินค้าคงคลัง ลูกหนี้ที่คาดว่าจะได้รับ โดยการสรุปยอดการค้าของเข้า ประมาณราคางานค้าของเขาร่วมกับส่วนที่เป็นเงินสด ไม่ว่าจะเป็นส่วนที่ใช้เพื่อประกอบการค้าหรือไม่ รวมกับลูกหนี้ที่คาดว่าจะได้รับ หักออกหนี้ส่งสัมภาระสูญ แล้วนำมาจ่ายจะคาดไว้ต่อไป 2.5 สำหรับหนี้ที่สืบหัวจากการได้รับชำระนั้น เราสนับสนุนทศนะที่เห็นว่าไม่ว่าภัยจะกาคนอกจากเมื่อได้รับคืน โดยให้เข้าจ่ายจะคาดเฉพาะเพียงปีเดียว เป็นการวางแผนรากฐานเพื่อสร้างความบริสุทธิ์แก่ทรัพย์สินที่ได้รับมาหากครบพิกัด ส่วนหนี้ที่เข้ามาจะต้องชำระแก่ผู้อื่นให้เข้าหักออก แล้วจ่ายจะคาดในส่วนที่เหลือ

วาหบะห์ อัช Zubaylīyah (Wahbah al-Zuhailiy, 1996: 2/792) กล่าวว่า ผู้ทำการค้าต้องประเมินค่าทรัพย์สินและสินค้าธุรกิจในทุกวันสื้นปีด้วยราคานะจ่ายอะกาต ไม่ใช่ด้วยราคาก็อและจ่ายอะกาตตามบทบัญญัติ และให้รวมค่าสินค้าเข้าด้วยกันถึงแม้ว่าเป็นสินค้าต่างประเภทกันก็ตาม

5.2.4 การใช้สูตร เงินสด + เงินฝาก + สุกหనี x อัตราะกาต ผู้วัยเย็นว่า
สอดคล้องกับหลักการการจ่ายอะกาตธุรกิจ แต่ในส่วนของลูกหนี้ ทางกรณีเลือกที่จะเอายอดลูกหนี้
ทั้งหมดมารวมกับจำนวนที่จะคำนวณอะกาต โดยไม่จำแนกระหว่างลูกหนี้ที่คาดว่าจะได้รับการ
ชำระ ลูกหนี้สงสัยจะสูญ และหนี้สูญ ดังนั้นในส่วนของลูกหนี้ถือว่าไม่สอดคล้องกับวิธีการ
คำนวณอะกาต เพราะตามหลักอะกาตธุรกิjinนี้ หนี้สงสัยจะสูญและหนี้สูญจะต้องตัดออกจากยอด
ที่จะคำนวณอะกาต ตามความเห็นของอุลามาอ's่วนใหญ่

5.2.5 การใช้สูตร เงินสด + เงินฝาก + ลูกหนี้ + สินค้าคงเหลือ x อัตราจะต่ำลง
ของกลุ่มตัวอย่างที่ดำเนินธุรกิจร้านค้า ผู้จัดเห็นว่าสอดคล้องกับหลักการ ตามที่ระบุไว้ ลับบาร์บี
(อ้างถึงใน al-Qaradhawiy, 1999: 1/333) ได้แก่ ล่าวว่า เมื่อถึงเดือนที่บุคคลผู้หนี้จะต้องชำระภาระ¹
ให้นับทรัพย์สินของเขาก่อนหนด (หมายถึงเงิน) และสิ่งที่เขาทำการค้าอยู่ทั้งหมด และลูกหนี้ทั้งหมด
นอกจากสิ่งที่เขาไม่คาดว่าจะได้รับคืน

ทรัพย์สินทั้งหมด หมายถึง เงินสดที่นักธุรกิจหรือองค์กรถืออยู่ ซึ่งรวมถึงเงินฝากธนาคารและเงินฝากอื่นๆ ที่สามารถเรียกเก็บได้เมื่อต้องการด้วย ดังนั้นการที่กลุ่มตัวอย่าง นำยอดเงินสด เงินฝากและลูกหนี้มาเป็นส่วนหนึ่งของการคำนวณจะลดลง จึงสอดคล้องกับหลักการ และการนำสินค้าคงเหลือมาเป็นส่วนหนึ่งของการคำนวณจะลดลง ก็มีความสอดคล้อง เช่นกัน เพราะสินค้าคงเหลือเป็นสิ่งที่ขาดการค้าอญี่ สหกรณ์ไม่มีเจ้าหนี้ จึงไม่จำเป็นที่จะต้องนำมาตัดออกจากผลการคำนวณจะลดลง ดังนั้นการคำนวณจะลดลงในลักษณะนี้จึงสอดคล้องกับหลักการของ การคำนวณจะลดลง

5.2.6 การใช้สูตร เงินสด + เงินฝาก + ลูกหนี้ระยะสั้น x อัตราชาติ ของกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณธุรกิจเฉพาะการขายผ่อนให้ก่อスマชิกสหกรณ์ ผู้วิจัยเห็นว่าสอดคล้องกับหลักการคำนวณจะการคิดธุรกิจ ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

5.2.6.1 ในส่วนของที่เป็นเงินสดและเงินฝากนั้นมีเหตุผลเหมือนกับเหตุผลดังที่ได้กล่าวไว้แล้วในข้อ 5.2.5

5.2.6.2 สหกรณ์ไม่ได้นำส่วนของสินค้าคงเหลือมาเข้าในสูตรการคำนวณ เป็น เพราะว่าสหกรณ์ไม่มีสินค้าคงเหลือในวันสิ้นปีบัญชี เพราะสหกรณ์จะไม่ซื้อสินค้านอกจากตามความต้องการของสมาชิกสหกรณ์ ดังนั้นเมื่อสหกรณ์ได้ซื้อสินค้ามาแล้ว สหกรณ์ก็จะขายให้สมาชิกทันทีโดยวิธีบวกกำไร สหกรณ์จึงไม่มีมูลค่าสินค้าคงเหลือที่จะนำมารวมกับจำนวนที่คำนวณจะการได้แต่ถ้าหากว่าสหกรณ์มีสินค้าคงเหลือก็จะต้องนำมารวมเพื่อจ่ายจะการ

5.2.6.3 ในส่วนของทรัพย์สินที่ได้มาโดยวิธีที่ไม่ถูกต้องตามหลักการ เช่น ดอกเบี้ยจากเงินฝากธนาคาร สหกรณ์จะนำเงินส่วนนั้นไปใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ทันทีที่มีเงินประเภทนี้เข้ามาในระบบ ดังนั้นเงินส่วนนี้จึงไม่ปรากฏในสูตรการคำนวณจะการ

5.2.6.4 การนำส่วนเฉพาะที่เป็นลูกหนี้ระยะสั้นมาคำนวณจะการและไม่นำลูกหนี้ระยะยาวมาเป็นส่วนหนึ่งในการคำนวณจะการด้วย ผู้วิจัยเห็นว่ามีความสอดคล้องกับหลักการ ตามเหตุผลที่ได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ 2 ข้อ 2.8.8 ข้อย่อยที่ 2

5.2.7 การใช้สูตร สินทรัพย์หมุนเวียน – หนี้สินหมุนเวียน + เงินรับฝาก – รายการที่ไม่瓦ญิบจะการ x อัตราชาติ ผู้วิจัยเห็นว่ามีความสอดคล้องกับหลักการ ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

5.2.7.1 ส่วนที่เป็นสินทรัพย์หมุนเวียน ซึ่งอาจประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้ เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงิน เงินลงทุนชั่วคราวหรือเงินลงทุนระยะสั้น ลูกหนี้การค้า ระยะสั้น สินค้าคงเหลือ เป็นรายการที่จะต้องนำมาคำนวณจะการ เพราะเป็นทรัพย์สินของสหกรณ์ที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจ ที่ก่อให้เกิดรายได้ก่อสหกรณ์ และเป็นทรัพย์สินที่สามารถแปลงเป็นเงินตราในรอบปีบัญชี

5.2.7.2 ส่วนที่เป็นหนี้สินหมุนเวียน ซึ่งเป็นหนี้สินที่จะถึงกำหนดชำระภายใน 12 เดือนนับจากวันที่ในงบดุล ได้แก่ เงินกู้ยืมจากธนาคารและเงินกู้ยืมอื่น เจ้าหนี้ระยะสั้นอื่น ภาษี และค่าใช้จ่ายค้างจ่าย เงินบันดาลค้างจ่าย จะต้องนำมาหักออกจากคำนวณจะการ เพราะเป็นหนี้สินที่ถึงกำหนดระยะเวลาการชำระ

5.2.7.3 ส่วนเงินที่สหกรณ์รับฝากจากสมาชิกนั้น สหกรณ์ที่เลือกนำไปดูมานำคำนวณจะการ ให้เหตุผลว่า เป็นเพรษะปฏิบัติตามความประสงค์ของสมาชิกสหกรณ์ที่ต้องการ

ให้นำยอเงินฝ่ากในสหกรณ์มาคำนวณจะก้าตด้วย ผู้วิจัยเห็นว่าสอดคล้องกับหลักการด้วยเหตุผล
เหมือนกับเหตุผลของสหกรณ์

5.2.7.4 ส่วนที่เป็นรายการที่ไม่ว่าญูบจะก้าต เช่น ดอกเบี้ยที่ได้รับจาก
เงินฝ่ากธนาคาร และอื่นๆ ผู้วิจัยเห็นว่าสอดคล้องกับหลักการ เพราะเป็นสิ่งที่ได้มารอย่างไม่ถูกต้อง¹
ดังนั้น จึงต้องตัดออกจากรายได้ที่จะนำไปคำนวณจะก้าต (al-Dorar al-Saniyyah Foundation, nd :
9) เจียนว่า ทรัพย์สินที่หรอมไม่ว่าญูบที่จะต้องจ่ายจะก้าตและไม่ปลดพันจากพันจะก้าตจาก
ด้วยวิธีการคืนให้แก่เจ้าของมันหากว่ารู้จักเจ้าของมัน หรือด้วยวิธีการบริจาคหากว่าไม่สามารถที่จะ
หาเจ้าของทรัพย์สินนั้นได้ นี้แหลกเป็นความเห็นที่ฟ้องต้องกันตามทัศนะทั้งสี่ ระหว่างปีะยะ อุ
มาลิกปีะยะ อุฟิอียะ อุ อะนาบีละ อุ และอิบุน หัชมุ

อิบุน บاز (Ibn Baz, 14 : 154) เจียนว่า หรอมใช้บริการด้วยระบบ
ดอกเบี้ยกับธนาคารและองค์กรอื่นๆ สิ่งที่ได้มารายได้ที่จะต้องใช้เป็นสิ่งที่หรอม และมัน
ไม่ใช่ทรัพย์สินของผู้ที่ได้รับนั้น แต่ว่าเขาจะต้องใช้จ่ายในหนทางที่ดี หากผู้คนนั่งได้รับมันไว้ ซึ่ง
เขารู้บบทบัญญัติของอัลลอห์ หากว่าเขายังไม่ได้รับมัน เขายังไม่มีสิทธิ์ออกจากเงินทุนที่เขากับไว้
เท่านั้น อัลลอห์ ﷺ ได้ตรัสความว่า “บรรดาผู้ครัวหราหั้งหลาย! พึงยำเกรงต่ออัลลอห์ ﷺ เดิม และ
ขณะเดียวกันนี้ ก็ต้องห้ามตัวเองไม่ให้รับดอกเบี้ย แต่ถ้าหากว่าเป็นผู้ครัวหรา และถ้าหากว่าเจ้ามีได้ปฏิบัติตาม ก็พึง
รับไว้ด้วยว่า ซึ่งสัมภารามจากอัลลอห์ ﷺ และเราะสุล ﷺ ของพระองค์ และหากพวกเจ้ามีได้ปฏิบัติตาม ก็พึง
กลับเนื้อกลับตัวแล้ว สำหรับพวกเจ้าก็คือต้นทุนแห่งทรัพย์ของพวกเจ้าโดยที่พวกเจ้าจะได้ไม่
อร่อย และไม่ถูกอธรรม”¹ แต่ถ้าหากว่าบุคคลผู้คนนั่งได้รับมันไว้ก่อนที่เขาทราบบทบัญญัติในเรื่อง
ดังกล่าว สิ่งนั้นก็จะเป็นของเขา และไม่ว่าญูบหน้อเขาก็จะต้องใช้จ่ายออกไปจากทรัพย์สินของเขานั้น
อัลลอห์ ﷺ ได้ตรัสความว่า “และอัลลอห์ ﷺ นั้นทรงอนุญาติการขาย และทรงห้ามการเอา
ดอกเบี้ย ดังนั้นผู้ใดที่การตักเตือนจากพระเจ้าของเขาก็ได้มาจังเข้า แล้วเขาก็เลิก สิ่งที่ล่วงแล้วมา ก็
เป็นสิทธิของเขา และเรื่องของเขานั้นย่อมกลับไปสู่อัลลอห์ ﷺ และผู้ใดกลับ(กระทำ)อีก ชน
เหล่านี้แหลกคือชาวරุโโคดที่พวกเขาระอุญในรัตน์ตลดอกกาล”² และเขาจะต้องจ่ายจะก้าต
ทรัพย์สินของเขาก็ไม่ใช่ผลพวงมาจากการดอกเบี้ยเหมือนกับทรัพย์สินอื่นๆ ของเขาก็ว่าญูบจะก้าต
และให้นับส่วนที่เป็นดอกเบี้ยที่เขาก็ได้รับก่อนหน้าที่เขารู้บบทบัญญัติเข้าเป็นส่วนหนึ่งจาก
ทรัพย์สินของเขาร่วมกับ เพราะมันเป็นทรัพย์สินของเขาร่วมหลักฐานอายุขัยต้น

¹ อัลกะเกาะเราะ อุ : 278-279

² อัลกะเกาะเราะ อุ : 275

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับสหกรณ์

5.3.1.1 จากการวิจัยพบว่าสหกรณ์อิสลามในจังหวัดนราธิวาส ที่ชี้งัดดึงขึ้นโดยกลุ่มนบุคคลที่นับถือศาสนาอิสลามตามรูปแบบสหกรณ์ประเภทต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบสหกรณ์นั้น ส่วนใหญ่ทำธุกรรมไม่ถูกต้องตามหลักการของศาสนาอิสลามและไม่จ่ายจะกตผู้วิจัยเห็นว่า รัฐบาลควรจะเพิ่มให้มีสหกรณ์ประเภทที่แปดเป็น “สหกรณ์อิสลาม” หรือ “สหกรณ์ปลดดออกเบี้ย” ขึ้น เพื่อเป็นการปิดโอกาสและทางเดือกสำหรับมุสลิมที่จะดำเนินกิจกรรมด้านเศรษฐกิจด้วยระบบสหกรณ์ให้มีความถูกต้องตามระเบียบสหกรณ์และสอดคล้องกับบทบัญญัติอิสลามด้วย

5.3.1.2 จากการวิจัยพบว่าการดำเนินธุรกิจของสหกรณ์อิสลามกับลูกค้าของสหกรณ์นั้น บางธุรกิจไม่ถูกต้องกับหลักการอิสลาม ซึ่งเป็นธุรกิจที่ได้ปฏิบัติสืบ相传กันมาตั้งแต่อดีต และยังไม่มีการปรับเปลี่ยนให้ถูกต้องตามหลักการศาสนาอิสลามนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้บริหารสหกรณ์ควรจะศึกษาธุกรรมทางการเงินตามหลักอิสลาม และปรับปรุงแก้ไขธุกรรมของสหกรณ์ให้ถูกต้องตามหลักการ

5.3.1.3 จากการวิจัยพบว่า สหกรณ์อิสลามในจังหวัดนราธิวาஸ่วนใหญ่ไม่จ่ายจะกตผู้วิจัยเห็นว่า องค์กรทางศาสนาในทุกระดับน่าจะเข้าไปมีส่วนร่วมและมีบทบาทในการให้ความรู้ ความเข้าใจ และให้ความตระหนักรถึงความสำคัญของจะกตให้กับองค์กรทางเศรษฐกิจประเภทสหกรณ์ด้วย

5.3.1.4 จากการวิจัยพบว่า การจ่ายจะกตธุรกิจของสหกรณ์อิสลามในจังหวัดนราธิวาสมีรูปแบบการปฏิบัติหลากหลาย ผู้วิจัยเห็นว่า สหกรณ์อิสลามควรจะร่วมกันจัดการประชุม สัมมนา หารือ หาแนวทางเพื่อให้การปฏิบัติในเรื่องนี้เป็นไปในแนวเดียวกันและมีความถูกต้องมากที่สุด

5.3.1.5 จากการวิจัยพบว่า สหกรณ์อิสลามในจังหวัดนราธิวาสที่จ่ายจะกตได้แจกล่ามจะกตแก่ผู้มีสิทธิ์รับจะกต โดยผ่านคณะกรรมการของแต่ละสหกรณ์ หรือมอบหมายให้ผู้นำศาสนาในหมู่บ้าน ณ ที่ตั้งของสหกรณ์ ซึ่งอาจจะมีระบบการจัดการและมีวิธีการแยกจ่ายของแต่ละสหกรณ์อยู่แล้ว ผู้วิจัยเห็นว่า สหกรณ์เหล่านี้น่าจะรวมตัวเพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการจะกตให้ดีขึ้น เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและสามารถสนับสนุนต่อหิกมະอุของ การบัญญัติจะกต ที่ชี้งสามารถแก้ไขและขัดความยากจนที่เกิดขึ้นในสังคมมุสลิมให้หมดไป

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

สำหรับข้อเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์ในการวิจัยครั้งต่อไป มีดังนี้

5.3.2.1 การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะในจังหวัดนราธิวาสเท่านั้น ผู้วิจัยเห็นว่าควรจะศึกษาเรื่องนี้ในส่วนของจังหวัดอื่นๆ ที่มีสหกรณ์อิสลามดำเนินการอยู่ เช่น สหกรณ์อิสลามได้เกิดขึ้นในหลายๆ จังหวัดในภาคใต้ และภาคอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสหกรณ์อิสลามที่ร่วมเป็นสมาชิกเครือข่ายสหกรณ์อิสลามแห่งประเทศไทย ซึ่งปัจจุบันมีสหกรณ์ กองทุน และกลุ่มออมทรัพย์ รวมจำนวน 26 องค์กร¹ ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิก

5.3.2.2 ควรศึกษาวิธีการแจกจ่ายคณะกรรมการและจัดการคณะกรรมการที่ลูกค้าต้องตามหลักศาสนาอิสลาม จากแบบอย่างที่เกิดขึ้นในสมัยท่านนะบี ﷺ และสมัยการปกครองของบรรดาเคาะดีฟะหุ้ฟุ้ห์รูมหั้ฟี่ท่าน ﷺ

5.3.2.3 ผู้วิจัยเห็นว่าควรจะศึกษาเรื่องคณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหนี้ ทั้งที่เป็นส่วนของลูกหนี้และหนี้สิน เพราะเรื่องนี้มีรายละเอียดปลีกย่อยอีกมาก many ที่ควรแก่การศึกษาวิจัย เพื่อนำไปสู่ภาคปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักการ

¹ เอกสารการประชุมใหญ่สามัญประจำปี 2556 เครือข่ายสหกรณ์อิสลามแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม